

Full diocesà

29 de maig del 2016

p5 – Trobada Interdiocesana de Vida Creixent

p6 i 7 – Tradicions de la festa de Corpus

Lurdes de Prats de Lluçanès

Aquesta imatge es venera al santuari de Prats de Lluçanès. Hi fou entronitzada el 19 d'octubre de 1941 en substitució de la que hi hagué fins a l'agost de 1936, de la qual només es va poder salvar la corona.

L'origen de la capella fou que el qui era rector de la parròquia, Mn. Sebastià Obradors, a principis de 1881, es va posar malalt. Al cap d'uns quinze dies de trobar-se en una situació preocupant es va posar en mans de la Verge Maria i va demanar aigua de Lurdes. Aquella mateixa nit ja va poder dormir i començà a refer-se. En agraïment, va voler edificar una capella. En comunicar-ho als feligresos, aquests s'ho empengueren amb molt d'entusiasme. El 9 de setembre de 1881 es va posar la primera pedra i, l'1 de gener de 1882, va ser inaugurada. L'11 de novembre de 1885, el bisbe de Vic, Josep Morgades, hi presidí una romeria diocesana composta d'unes vuit mil persones.

La devoció és manté viva, com ho palesen els equips de voluntaris que tenen cura d'obrir al matí i tancar al vespre, de vetllar per la neteja i les flors, del manteniment de l'entorn, d'efectuar millores, i ho corrobora el flux constant de visitants que diàriament adrecen els seus precis a la que és «del sol diví bella aurora, sempre pura, immaculada».

«Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec»

Corpus Christi / Cicle C

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí. (14,18-20)

Salm responsorial

«Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.» (Salm 109)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengueu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni. (11,23-26)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes. Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè

els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres. (9,11b-17)

«Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent»

La festa del Cos i la Sang del Senyor. Ritualitat i textualitat

Josep Molist i Rifà, prev.

Les lectures de la missa de la festa de Corpus ens refereixen a la ritualitat del memorial del Senyor, sacrament del sacrifici eucarístic. La narració del miracle dels pans i dels peixos ja conté una forma ritual. I, tanmateix, és interessant endevinar com sant Lluc repeteix el mateix esquema literari que en el relat d'Emaús: quan el dia comença a declinar, Jesús alça els ulls al cel, beneeix i parteix el pa i el dóna als deixebles.

És el memorial del Senyor, del qual coneixem els gestos i les paraules a causa de la divisió interna i la poca cura que els corintins tenien en celebrar l'eucaristia. Per això sant Pau, amonestant-los, va posar per escrit allò que era conegut de tots. D'aquesta manera ha esdevingut el text normatiu de tota forma celebrativa de la santa sinaxi.

Melquisedec era el sacerdot de Salem (la Jerusalem pre-israelítica), en temps d'Abraham, quan el sacerdoti encara no s'havia desvinculat del govern secular. No endebades, l'etimologia del seu nom vol dir «rei de justícia». Serà l'autor de la carta als Hebreus qui, des de la interpretació cùltica, identificarà el sacerdot-rei Melquisedec com el sacerdot-model que prefigura Crist, gran sacerdot per sempre.

Els textos litúrgics de Corpus en el seu conjunt, també l'ofici diví i els textos de la missa, atribuïts a sant Tomàs, ens ofereixen una contemplació fenomenològica del misteri eucarístic i la seva ritualitat. La mateixa processó, encara que d'origen més tardà, esdevé una forma gestual sacra i festiva d'adoració i reconeixement de la presència real del Senyor sota les espècies del pa i del vi.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

30 dilluns

— Sant Ferran III el Sant (1199-1252)
 — Santa Joana d'Arc, verge (1412-1431)
 — Beat Pere Tarrés (1905-1950)
 2 Pere 1,1-7 / Salm 90 / Marc 12,1-12

31 dimarts

— Santa Amèlia, verge (s.VII)
 — Santa Petronella, verge (s.I)
 Sofonies 3,14-18 / Salm Isaïes 12,2-3.4bcd.5-6 / Lluc 1,39-56

1 dimecres

— Sant Justí, màrtir (s.II)
 2 Timoteu 1,1-3.6-12 / Salm 122 / Marc 12,18-27

2 dijous

— Sant Marcel·lí i sant Pere, màrtirs (*303)
 2 Timoteu 2,8-15 / Salm 24 / Marc 12,28b.34

3 divendres

— Sant Carles Luanga i companys, màrtirs (*1886)
 — Santa Clotilde, reina (474-545)
 Ezequiel 34,11-16 / Salm 22 / Romans 5,5-11 / Lluc 15,3-7

4 dissabte

— El Cor Immaculat de Maria
 — Sant Francesc de Caracciolo, prevere (1563-1608)
 — Santa Noemí i Rut
 2 Timoteu 4,1-8 / Salm 70 / Lluc 2,41-51

5 Diumenge X de durant l'any / Cicle C

— Sant Bonifaci, màrtir (680-754)
 1 Reis 17,17-24 / Salm 29 / Gàlatas 1,11-19 / Lluc 7,11-17

La imatge

Santuari del Miracle de Riner

Custòdia de Corpus del Santuari del Miracle de Riner. Segle XVI

La festa de Corpus Christi és una de les festes més significatives del nostre calendari i té com a eix central l'exaltació a l'eucaristia. Corpus és la festa que expressa l'amor a Déu, per això és també el Dia de la Caritat. És per aquest motiu que Càritas – que és Església- ocupa aquest dia un paper ben important, on s'uneix la celebració de l'eucaristia amb la caritat fraterna.

Marca la X a favor de l'Església en la teva declaració de la renda

Subdepartament d'Autofinançament

Encara estem dins la campanya de la renda, encara sou a temps a marcar la X a favor de l'Església. És un gest que no costa res i ajuda molt. Demaneu al vostre gestor que marqui aquesta casella.

L'origen de totes les tasques que desenvolupa l'Església és l'amor a Déu i l'amor als altres.

Amb el vostre gest es poden finançar moltes tasques solidàries i socials, activitats educatives i formatives, activitats pastorals d'evangelització (Alpha, Emmaús, Cèl·lules), acompanyament de les persones sense distinció de classe, color o creença, així com també tasques litúrgiques (misses, comunions, unció dels malalts,

etc.), sense oblidar la conservació del patrimoni artístic i cultural que es custodia.

Us continuem animant a marcar la casella a favor de l'Església, ja que aquestes activitats necessiten un finançament que es pot obtenir en bona part amb els diners rebuts a través de la declaració de la renda dels fidels. Marcar la casella no implica res més que ajudar altres persones que ho necessiten. Recordeu que no pagueu pas més impostos ni us retornen menys diners.

Podeu consultar tota la informació de la campanya a la pàgina web de la diòcesi: www.bisbasolsona.cat.

Col·laborar amb l'Església a tirar endavant tots aquests projectes i ajudes socials està a les teves mans. Marcar la X val molt i no costa res! Escull a què vols destinar els teus impostos! Gràcies per la teva ajuda!

Festa de Sant Roquet de Castellnou d'Oluges

Joan Riu

Com cada any en arribar el tercer diumenge de maig, Castellnou d'Oluges va celebrar l'aniversari del vot del poble a sant Roquet, en la seva 134a edició.

L'origen ve de l'any 1882, quan un xarampió molt agressiu va fer que morissin uns quants nens i nenes, perquè la medicina d'aquell moment no el va poder aturar.

La missa, molt participada, la processó fins al pilar (monument aixecat per a l'ocasió a la cara est del riu Sió), els cants i el dinar popular van ser els actes més importants de la diada.

L'esplendorositat dels camps, amb tota la seva verdor i florida, fou al llarg del recorregut un encant per a tots els devots i participants.

Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat

Josep Castellà

El dia 11 de maig un grup de 53 pelegrins de les comarques de l'Urgell i Pla d'Urgell, pertanyents a les localitats de Mollerussa, Vilanova de Bellpuig, Bellpuig, Tàrrrega i Anglesola, participaren en la XXX Trobada Interdiocesana de Vida Creixent celebrada a la basílica de Montserrat. En aquesta jornada hi assistiren gent vinguda dels bisbats de Solsona, Tarragona, Tortosa, Girona, Urgell i Vic, fent un total de més de 600 pelegrins. D'aquests, la major representació era arribada de la diòcesi solsonina, amb una xifra global de 174 persones.

La trobada s'inicià al migdia a la basílica amb una pregària i comunió eclesial amb el cant de la Salve i el Virolai a càrrec dels més petits de l'Escolania de Montserrat, en un temple ple de

feligresos. Seguidament se celebrà un animat dinar de germanor amb paraules finals de l'arquebisbe Jaume Pujol, assenyalant la importància actual del moviment cristià de Gent Gran de Vida Creixent, animant a continuar treballant-hi per anar-lo expandint a les nostres parròquies.

A la tarda hi hagué la celebració de l'eucaristia, presidida per l'arquebisbe de Tarragona Mons. Jaume Pujol Balcells, concelebrant amb preveres i consiliaris de Vida Creixent dels sis bisbats allí presents. Al final, després del comiat de la trobada, s'entonà el cant del Virolai per part de la gran quantitat de pelegrins de Vida Creixent. Tant en el viatge d'anada com el de tornada els pelegrins recitaren la pregària del camí.

Notícies Breus

Missa de la Pietat a Berga

M. Coll

El dilluns dia 16 de maig se celebrà missa a la capella de la Pietat, en el marc dels actes de les festes de la Patum del barri de la Pietat de Berga. Mn. Marc Majà va presidir la celebració, en la qual també es va pregar pels difunts del barri. L'eucaristia va acabar amb el cant dels goigs de la Mare de Déu de la Pietat i la benedicció dels cors de coca, que es repartiren als fidels.

Sant Isidre a la Nou de Berguedà

M. Coll

El dia 16 de maig, els fidels de la Nou de Berguedà van celebrar la festa de Sant Isidre, patró de la pagesia, amb una missa a l'església parroquial, que va presidir Mn. Josep M. Vila. En acabar, tothom qui va poder va pujar al tossal de Cal Batlló, des d'on el sacerdot va beneir el terme. També va fer la benedicció dels pans, que es van repartir als assistents. El temps hi va acompanyar i, en ser dia festiu, hi hagué més assistència que de costum.

Tradicions de la festa de Corpus

Fra Valentí Serra de Manresa

A les principals ciutats d'Europa, just a l'inici del segle XIV, es començà a celebrar la festivitat de Corpus Christi —que havia promulgat el papa Urbà IV l'any 1264— amb solemnes processons eucarístiques públiques, que foren establertes per a tota l'Església l'any 1316, a través d'un decret del papa Joan XXII. A no trigar, aquestes processons eucarístiques de Corpus van incloure algunes representacions dramàtiques complementàries a càrrec dels gremis i confraries, de tal manera que el prestigi d'una ciutat restava palès amb l'esplendor del conjunt d'aquestes escenificacions. Barcelona fou una de les primeres ciutats d'Europa que establí aquesta processó ja l'any 1320. També, a partir d'aquesta data, consta la celebració de la processó de Corpus a les poblacions de Girona i Valls; a partir de 1330 consta la festa a Tortosa i, des de l'any 1340, a Lleida i Cervera. Abans de cloure el segle XIV la processó de Corpus ja s'havia establert a les principals ciutats del Principat: Tarragona, Manresa, etc. Cal assenyalar que, de manera pionera, sembla que, per primera vegada, el Corpus se celebrà a Vic l'any 1318.

Algunes poblacions, com ara Sitges i Argentona, han mantingut la tradició d'encatifar els carrers per on passa la processó amb murtra, espígol, clavells i flor de ginesta, mentre

que a Barcelona persisteix el costum local de posar en alguns brolladors l'ou com balla (una bella al·lusió popular a la custòdia), essent particularment destacables els brolladors decorats que es mostren en els claustres de la catedral, de Santa Anna, de la basílica de la Concepció, el Palau del Lloc-tinent, l'Acadèmia de Bones Lletres i, també, Ca l'Ardiaca.

Vic fou la primera ciutat de Catalunya a celebrar el Corpus

Entorn de la processó de Corpus, en ser aquesta una celebració de nova creació, hi foren inserides diverses i antiquíssimes manifestacions pròpies del patrimoni folklòric de les cultures agràries, amb balls arcaics i amb un bestiari mític desproveït del significat originari, tot degudament encarilat al servei de l'exaltació de l'Eucaristia, la presència viva i real de Crist en el seu cos, el pa consagrat i mostrat al poble fidel de manera solemne i devota en la custòdia.

Són particularment rellevants les «guites» i els «plens» de la Patum de Berga i la «cucafera» de Tortosa, i els cavallets, dragons i gegants de tantes processons de casa nostra. Tots aquests elements s'anaren estructurant de manera progressiva fins al segle XVIII per tal d'oferir un panorama complet del misteri de la redempció, que anava des de la creació del món fins a l'exaltació dels sants models, passant pel naixement, mort i resurrecció de Crist, amb diverses peces o entremesos religiosos que ocupaven bona part de l'espai urbà amb escenes itinerants.

En els nostres dies la Patum de Berga és, segurament, la pervivència més significativa i arcaica d'aquestes processons dramàtiques de Corpus. Malauradament, en els nostres dies s'han potenciat molt més els aspectes lúdics i festius que no pas religiosos de veneració i exaltació eucarística. Recentment, però, Berga ha recuperat la processó eucarística per alguns carrers.

Estudiosos del folklore religiós de Corpus, com ara Joan Amades, Agustí Duran i Sanpere, Gabriel Llompart, Ramon Felipó, Joan de Déu Domènech i Francesc Massip, entre altres,

han volgut posar en relleu la dimensió «publicitària» i catequitzant de la processó de Corpus, talment un dels millors mitjans de comunicació social, ja que l'Església hi va saber difondre, de manera molt expressiva, dins el clima festiu de la processó de Corpus, els principals continguts del missatge evangèlic.

La solemnitat de Corpus se celebra el dijous següent de l'octava de Pentecosta i, actualment, la celebració litúrgica se sol traslladar al diumenge següent, que coincideix amb el diumenge després de la Santíssima Trinitat. Aquesta festivitat fou impulsada per santa Juliana de Lieja (1193-1295) i, tal com ja s'ha dit més amunt, fou establerta l'any 1264 i popularitzada o propagada a partir de l'any 1316. A tall de curiositat, em plau d'esmentar que l'església conventual de l'antic convent de caputxins, fundat l'any 1624 al pla del Mercadal de la ciutat de Girona, fou dedicada al Corpus Christi, i que la beata Maria Àngela Astorch, quan fundà el monestir de Múrcia l'any 1645, el dedicà a l'Exaltació de l'Eucaristia.

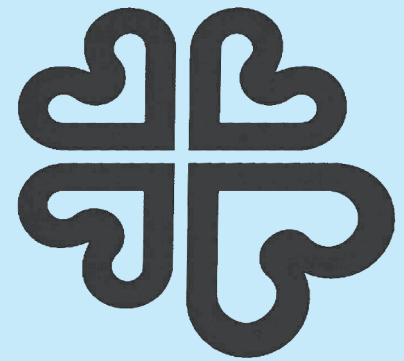
(*) Arxiver dels Caputxins

La notícia

Avui, dia de Càritas

Redacció

Avui se celebra el Dia de la Caritat, una jornada que, com cada any, l'Església convoca en el marc de la festivitat de Corpus Christi. Les col·lectes parroquials van dedicades a Càritas.

En aquesta jornada, Càritas convida tota la societat a fer possible l'esperança avui. Per això, Càritas vol anunciar a tothom que cada persona, cada família, cada comunitat juguen un paper fonamental en la construcció de la societat i, sobretot, en la construcció d'espais d'esperança, de vida, de novetat, de justícia i de fraternitat compartida per a restaurar els drets de les persones que viuen en situació de pobresa i vulnerabilitat. Amb el títol «L'Eucaristia ens configura amb Jesús compassiu i misericordiós», els bisbes de la Comissió de Pastoral Social de la CEE han difós el seu missatge anual en què conviden a viure una cultura de la compassió que aculli els descartats d'ahir i d'avui.

La nostra Càritas

Xavier Novell, bisbe de Solsona

L'Església ha situat la jornada d'oració, sensibilització i ajuda econòmica a favor de Càritas el dia de Corpus per a mostrar que la caritat dels cristians a favor dels més pobres brolla de l'eucaristia, per a subratllar que Càritas es troba en el cor de l'Església.

Jesús en la primera eucaristia va rentar els peus als deixebles, els manà de fer el mateix i els imperà d'estimar-se els uns als altres tal i com ell els va estimar. Per això, us recordo que no podem combregar cada diumenge sense tenir molt presents els necessitats. La gent de missa no podem ignorar els que cada setmana s'apropen per a rebre aliments o roba, per a demanar ajuda per a viure a la seva llar, els malalts o presoners que esperen la nostra visita, els que sense educació, consell o guiatge difícilment se'n sortiran, els ferits que necessiten consol, suport pacient i la nostra pregària confiada.

Tots estem cridats a ser protagonistes de la caritat de la nostra Església i hem de plantejar-nos quin servei podem fer i quina col·laboració econòmica ens demana el Senyor. Ens cal perquè les treballadores socials de Càritas puguin acollir i ajudar, perquè els projectes d'assistència i

de promoció puguin arribar a molts i perquè no manquin recursos als nous projectes de Càritas diocesana.

Tenim a punt una casa d'acollida de dones en risc d'exclusió social i que volen tirar endavant el seu embaràs si algú els ajuda. Que pugui obrir les portes depèn de la persona vocacionada que estem cercant i de la vostra col·laboració econòmica. Sembla que comença a apropar-se un altre somni: una llar per a joves sense futur, on des de l'amor i la fe siguin guarits i comencin una vida nova.

Si mireu les xifres de Càritas diocesana, destinatària de la col·lecta d'avui, us adonareu que l'aportació dels fidels és molt menys que els diners provinents de les subvencions públiques. Amb aquestes xifres podem parlar de la "nostra" Càritas?

Sense una gran multiplicació de les nostres ajudes, aquests projectes o no naixeran o bé ho hauran de fer amb uns diners carregats de condicions i de renúncies. Mentre els diners de Càritas no siguin majoritàriament els nostres, Càritas no és ben bé nostra. Feu que Càritas sigui nostra: sigueu generosos avui i sempre!

